

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:00	9:30	18:00	11:15 sv. Gabriel
Po-Pá:	6:30	17:30		pátek 15:00 Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)	

KONTAKT S KNĚZEM

ÚŘEDNÍ HODINY

úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci) (kancelář v sakristii kostela)
 pátek: 7:00 - 11:00 pondělí - pátek: 7:00 - 11:00
 Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ROZŠÍŘENÁ PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

1. - 3. postní týden (29.2. - 20.3.):

- Neděle: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 17:00 - 17:55 • Všední dny: 17:00 - 17:25
- Ve středu navíc: 18:30 - 21:00 (na faře)

4. postní týden (21.3. - 27.3.):

- Neděle: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 17:00 - 17:55 • Všední dny: 1/2 hodiny po ranní mši sv., večer 16:30 - 17:25 • Ve středu navíc: 18:30 - 21:00 (na faře) • Mimořádná příležitost: Sobota 27.3. během rekolekce

5. postní týden (28.3. - 3.4.):

- Neděle: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 16:30 - 17:55 • Všední dny: 1/2 hodiny po ranní mši sv., večer 16:00 - 17:25 • Ve středu navíc: 18:30 - 21:00 (na faře) • Mimořádná příležitost: Sobota 3.4. od 14:00 do začátku večerních bohoslužeb.

Svatý týden:

- Květná neděle 13.4.: 7:30 - 7:55, 9:00 - 9:25, 16:30 - 17:55 • V pondělí, úterý a středu Svatého týdne se bude zpovídat jen vojedinečných závažných případech na individuální žádost kajčnka !
- Na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu se zpovídat nebude !

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

29.2. neděle	1. neděle postní
4.3. čtvrtk	1. čtvrtk v měsíci, od 19:00 modlitba chval na faře
5.3. pátek	1. pátek v měsíci březnu, adorace po skončení večerní mše sv. do 23 hodin
7.3. neděle	2. neděle postní
14.3. neděle	3. neděle postní, ve 14:30 Křížová cesta pro děti v Radlicích (viz pozvánka - str. 11), v 19:30 setkání farní rady
19.3. pátek	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
21.3. neděle	4. neděle postní, sbírka na Arcidiecézní charitu
25.3. čtvrtk	Slavnost Zvěstování Páně, od 19:00 Farní umělecký klub na faře
27.3. sobota	Dopolední rekolekce pro farnost (viz pozvánka)
28.3. neděle	5. neděle postní
30.3. úterý	v 18:30 schůzka Redakční rady Zpravodaje, farní kancelář
2.4. pátek	1. pátek v měsíci, adorace po skončení večerní mše sv. do 23 hodin
3.4. sobota	Zpovědní odpoledne od 14:00 do 17:30 (viz též rozpis zpovídání v postní době)
4.4. neděle	Květná neděle

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
 redakční rada: P. O. Pávek, P. M.F. Pěvrátíl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
 uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejné

3

březen
2004

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

POSTNÍ DOBA V NAŠEM ŽIVOTĚ

Dny se prodlužují, ve vzduchu je cítit jaro, ptáci se ráno ozývají a my už se těšíme na jaro. A k tomuto radostnějšímu období patří i doba postní - příprava na slavnost Vzkříšení. Každé slavení v našem životě přece vyžaduje přípravu a ta bývá radostná i když někdy namáhavá. I postní doba, o které Církev mluví, by se měla prožívat radostně, i když někdy strochou námahy.

Církev púst nevyalezla, ale převzala a rozvinula. Např. židé cháпали púst jako úpěnlivou prosbu k Bohu, jako znamení, že to smodlitbou myslí vážně a také jako smíření a pokání. Mnozí vdějinách očekávali od postu nejen očistu a ozdravení těla, ale i očistu ducha, vnitřní klid a svobodu.

Při pústu se můžeme setkat se sebou samým a poznat čím jsme spoutáváni, objevit to, co je vnás, naše skryté myšlenky, hněvy, neodpuštění, které mohou být překrývány jídlem, pitím a různými aktivitami. Púst člověka činí pokornějším a vede k sebezpoznání.

Konečně spojení modlitby a postu je sjednocením duše a těla. Púst modlitbu zintenzivňuje a my můžeme lépe cítit Boží přítomnost vnás.

A tak se nedejme odradit neúspěchy, které jsme možná zaznamenali v minulých postních obdobích našeho života. Začněme schutí a radostí znovu - čeká nás přece veliká oslava - vzkříšený Pán sotevřenou náručí.

M. Muchová

Pozvání na Křížovou cestu

Během postní doby se budeme každou neděli v 17:00 hodin v kostele modlit křížovou cestu. Všichni jsou srdečně zváni k rozjímání Kristova utrpení, které nám přineslo spásu.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou zváni!

Společenství rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

"Biblická hodina"

komentovaná četba Lumen Gentium

pondělí od 19:30 - klubovna na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - v herně faře

Příprava na biřmování

úterý od 19:00 hod. - na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - v klubovně na faře

Společenství mládeže

středa od 18:30 - klubovna na faře

již pravidelné schůzky, každou středu!

Od 18:30 do 21:00 možnost svátosti smíření

(otec Ondřej) - nejen pro mládež !!! (na faře)

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:00 do 11:00 v dětském centru na faře. Kontakt: Radka Habánová 251 562 131.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. je modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní rada

Nejbližší schůzka 14.3.2004

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 30.3.2004, 18:30 farní kancelář

Sněmovní kroužek

Ukončil pravidelnou činnost. Kontakt J. Cuhra

Výuka dětí - náboženství

Termíny a jednotlivé skupiny jsou vyvěšeny ve vývěsce. Posílejte své děti pravidelně!

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Ondřeje.

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář. Potvrzení o výši darů je vydáváno jednou ročně. Všem dárčům ze srdce děkujeme.

Farní www stránky: Adresa je www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Rádi bychom měli ve Zpravodaji více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Z každé akce by se měl ve Zpravodaji objevit článek, být na 5 řádek - jaké to bylo, co by se mohlo vylepšit, pozvat dosud nerozhodnuté, aby se přišli přistě podívat, apod. Případné stylistické neobratnosti rádi upravíme, ale chybí nám ohlasy na akce z řad farníků. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc. Děkujeme všem, kteří dodržují termíny!

Děkujeme všem, kteří se jakkoli podílejí na přípravě nedělních "kávových posezení" po dopoledních mších sv. Zároveň hledáme další spolupracovníky na zajištění pravidelných služeb.

Rodina sdětní výmění byt 2+kk (50m) za větší. V případě zájmu volejte na tel.: 241 404 458 nebo na mobil: 603 572 709. zn. Praha

(zde je otevřeno 1. 12 až 31. 3., a to v pátek, sobotu 10 až 16 h, a v neděli 12 až 16 h, od 1. 4. do 1. 11. v úterý až sobotu od 10 do 17 h, v neděli a svátky 12 až 17 h, vstupné 1,5 eur).

Regensburg je také znám svým více než 850 let starým mostem (Steinerne Brücke), jinak nejstarším mostem v Německu. Jeho 16 oblouků bylo vdobě postavení v roce 1145 považováno za 8. div světa. Kmostu se váže i jedna pověst. Stavitel mostu se prý vsadil se stavitelem dómu sv. Petra, kdo bude dřív hotov. A protože stavitel mostu viděl, že to nejspíš nestihne, přizval si na pomoc čerta. Na oplátku mu ale musel slíbit první tři duše, které po mostě přejdou. A tak stavba rychle pokračovala a připravovalo se slavnostní otevření. Tu si stavitel vzpomněl na svůj závazek a zhroutil se. Jako první totiž měli po mostě přejít starosta a měšťtí konšelé. A tak musel stavitel přistoupit ke lsti. V den otevření si oblékl dlouhý plášť, pod který si schoval kočku, psa a kohouta, a ty potom vypustil na most těsně před tím, než po něm přešel starosta. Čertovy se samozřejmě nelíbilo, jak ho stavitel přelstil a chtěl most zničit. Začal s ním tedy lomcovat, ale most stál pevně dál. Jen se mu ho povedlo trošku nadzvednout. Od té doby je most uprostřed zalomený. Nic na kráse této pověsti neubírá ani fakt, že vdobě, kdy most už dávno stál, nebylo po Dómu ani památky a oba stavitelé se tak nikdy nemohli potkat.

Michael Mareš

michaelmares@centrum.cz

POSTNÍ ÚKOL PRO DĚTI

Milé děti! Kdo z vás byl v našem kostele na popeleční středu nebo na 1. neděli postní vpůl desáté, dostal farní úkol pro dobu postní. **Protože však téměř na začátek postní doby připadly letos jarní prázdniny, je pravděpodobné, že řada z vás vté době v našem kostele nebyla. V tom případě si tento „úkol“ (nebo spíše pokyny k plnění tohoto úkolu) můžete vyzvednout dodatečně vsakristii – postní doba je dost dlouhá na to, aby se začalo i pozdě.**

Abyste však aspoň trochu věděli, o co jde: otec František se při postních nedělních mších vpůl desáté bude věnovat vysvětlování tzv. úkonu kajicnosti, který konáme na začátku každé mše sv. Aby toto vysvětlování mohlo být názorné, pomůžete tomu vy, a to právě tím, když budete plnit zmíněný farní postní úkol. Máme-li se v postní době očistit, potřebujeme především vědět, jak na to. Třeba vám připravené téma letošních postních dětských mší aspoň trochu pomůže.

RHb

POZVÁNKA NEJEN PRO DĚTI

Milé děti! Křížová cesta z Radlic na Malvazinky se stává již tradicí, a tak vás zveme i letos: pojďme strávit jedno postní nedělní odpoledne společně, se snahou přiblížit se zase aspoň o trošku tomu velikému a nepochopitelnému tajemství Ježíšova utrpení.

Letos nemusíte malovat obrázky jednotlivých zastavení, budeme se snažit vyjádřit jednotlivá zastavení „živými obrazy“, které budete ztvárňovat vy sami. Přijďte proto včas, budeme muset před zahájením muset vyrobit jednu nezbytnou „pomůcku“ – totiž kříž.

Poslední zastavení bude na malvazineckém hřbitově, ale tím se ještě nemusíme rozejít. Loni jsme pak totiž ještě skrátkými modlitbami navštívili hroby kněží znaši farnosti a byli bychom rádi, kdyby se i z tohoto zakončení celé akce stala pěkná a snad i Bohu milá tradice. Zveme proto všechny vás, děti, ale i dospělé, kteří by se chtěli zúčastnit.

Datum konání: 3. neděle postní - 14.3. ve 14,30 hod.

Sraz: a) přímo na místě tj. před radlickou kaplí (hned proti východu z metra stanice Radlická) ve 14,30 nebo krátce před

b) pro děti bez doprovodu rodičů je možný sraz před kostelem sv. Václava ve 14 hod. (návrat tamtéž cca v 17 hod.)

S sebou: sportovní (a teplé) oblečení a sportovní obuv, 2 čtyřkorunové jízdenky, správné naladění
Těšíme se na setkání svými.

P. Ondřej Pávek

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2004 VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Farní kostel sv. Václava:

Květná neděle (4.4.2004):	8:00 Mše sv. 9:30 Mše sv. pro děti, sžehnutím ratolestí a průvodem 17:00 Křížová cesta vkostele 18:00 Mše sv. (+ nešpory po jejím skončení)
Pondělí Svatého týdne (5.4.2004):	6:30, 17:30 Mše sv. (+ nešpory po večerní mši sv.)
Úterý Svatého týdne (6.4.2004):	6:30, 17:30 Mše sv. (+ nešpory po večerní mši sv.)
Středa Svatého týdne (7.4.2004):	6:30, 17:30 Mše sv. (+ nešpory po večerní mši sv.)
Zelený čtvrtek (8.4.2004):	6:30 Ranní chvály 17:30 Mše sv. na památku večeře Páně, přenesení NSO Po mši sv. adorace v Getsemanské zahradě
Velký pátek (9.4.2004):	6:30 Ranní chvály 9:00 Křížová cesta pro děti na Petříně 15:00 Křížová cesta vkostele 17:30 Velkopáteční obřady – památka umučení Páně 19:30 Křížová cesta na Petříně
Bílá sobota (10.4.2004):	7:30 Ranní chvály 10:00 Obřady katechumenátu 15:00 Bohoslužba slova pro děti u Božího hrobu 16:00 Nešpory
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně: (11.4.2004)	20:30 Velikonoční vigilie (na Bílou sobotu večer) 8:00 Mše sv. 9:30 Mše sv. pro děti 18:00 Mše sv. (+ nešpory po jejím skončení)
Pondělí velikonoční (12.4.2004):	9:30, 17:30 Mše sv. (+ nešpory po večerní mši sv.)

Filiální kostel sv. Gabriela (Holečkova ul.):

Květná neděle (4.4.2004):	11:15 Mše sv. sžehnutím ratolestí a průvodem
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (11.4.2004):	11:15 Mše sv.

FARNÍ KNIHOVNA

Základ knižního fondu nové farní knihovny již máme pohromadě (zatím asi 110 titulů) a první zájemci si již začali knížky půjčovat. Půjčuje se ve farním sále vždy při kávě po dětské nedělní mši sv. (tedy v době 10:45-11:30) a před nedělní večerní mši sv. (tedy 17:00-17:45). Bude-li o tuto službu zájem, přibudou i další termíny. Výpůjční lhůta je 1 měsíc. Knih zatím není mnoho, proto po přečtení knihu vraťte co nejdříve, aby se dostalo i na další čtenáře. Prosíme o pochopení toho, že po každém novém čtenáři chceme občanský průkaz. Naše farnost je velká, všichni se neznáme osobně a chceme se vyhnout tomu, že některé knihy zakoupené za naše společné peníze zmizí v nenávratnu. Na farních webových stránkách si můžete stáhnout seznam knih buďto ve formátu Excel nebo jako textový soubor; seznam je k dispozici i v tištěné podobě ve farní knihovně. Uvítáme Vaše náměty na doplnění knihovny, knižní dary (po předchozí konzultaci s knihovnicí) i finanční dary na pořízení nových knih.

Olga Auerspergerová Jan Macek

nahrávaly také dravým obchodním zájmům. Hlavní vodní africké cesty byly záležitostí velkého zájmu Evropanů již od roku 1830, kdy bratři Landerovi objevili vyústění řeky Nigeru. Livingstone na své transafrické expedici v letech 1853 – 56 sledoval dolů tok Zambezi až k Indickému oceánu. Pravděpodobně někde během cest Východní Afrikou pocítil touhu nalézt odpověď na otázku, kterou si kladli geografové již od dob Herodota. Kde se vlastně nalézají prameny Nilu? Zprávy o velkých vnitrozemských jezerech a zasněžených horách na rovníku tento zájem oživovaly.

Tak v roce 1856 Královská geografická společnost vysílá dva vojenské úředníky Richarda Burtona a Johna Hanninga Speka, aby vedli expedici ze Zanzibaru kvypátrání pramenů Nilu. Za pomoci zkušených průvodců z kmene Yao Sidi Bombaye a Mwinyi Mabruka cestují po obchodní trase do města Tabora. Po dvou letech dosahují jezera Tanganyika nemocní, vyčerpaní a rozhádání bez možnosti pokračovat dále.

Po nich Královská společnost znovu vysílá do Afriky Speka v doprovodu Granta. Píše se rok 1860. Následuje i cesta Stanleje – žurnalisty a dobrodruha směřující k hledání a nalezení domněle ztraceného Livingstona.

Je důležité si uvědomit, že ač byly důvody cest různé a dají se snadno pochopit, poskytovaly ale také mnoho hodnotných informací, zajímavých evropské vládě a obchodníkům.

Tak se chtěl i nechtěně ve skutečnosti podporovat zájem, který následně postupně vedl k procesu Evropské intervence a dobytí i rozdělení Afrického kontinentu. Byly to především britské, francouzské, belgické, německé a portugalské obchodní zájmy, které byly realizovány politickou a později také i vojenskou cestou. Až koncem století byly rozšířeny také o podíl Italů na tomto výnosném koláči nerostného bohatství a zneužívané levné pracovní síly.

Pokračování misijní expanze

Zprávy zasílané cestovatelům, jakými byl kupř. Henry Morton Stanley, ale i bohatými lovci jako hrabě Teleki slibovaly, že cesty jsou dostupné a podmínky vhodné i pro misijní práci. Hned po první zprávě následovala další ze dvora krále – kabaka – v oblasti království Bugando na severní straně dnešního Viktoriina jezera. První lidé protestantské Církevní misijní společnosti (Church Missionary Society) přišli do Buganda již 1877.

Další rok je již následující první dva katolictví Bílí Otcové (White Fathers), zatímco další část jejich kongregace odchází do Ujiji na břehu jezera Tanganyika. Toto velmi důležité misijní úsilí bylo výsledkem práce charismatického kardinála Charlese Lavigeria z oblasti Alžírů. Ten zde již v roce 1868 dává vzniknout Společnosti Naší paní v Africe (The Society of Our Lady in Africa), jejíž sestry se později přemístí do oblasti Východní Afriky. Jinak horlivě pracuje ve prospěch strádajících Afričanů – především sirotků – během devastujících epidemií neštovic. Je to právě Lavigeria, který později (1878) navrhuje Svatému otci Lvu XIII. rozdělení východní části afrického kontinentu na čtyři velké administrativní a misijní celky. Na misií severního Konga. Misie jižního Konga a na oblast Viktoriina jezera a Tanganiku.

Misijní výsledky

Ovlivnění práce prvních misionářů bylo od začátku omezovalo velkými vzdálenostmi mezi jejich stanicemi. Církev se i ve velmi těžkých podmínkách poctivě snažily přiblížit se místním obyvatelům. Stavěly kostely, školy a nemocnice, aby pomáhali lidem v těžkostech. Podle vzdělání a schopností pracovali Otcové na překladu Pisma do místních jazyků. Mnoho z nich bylo Evropany a tak pochopitelně jejich odlišný způsob práce na polích i při stavbě domů a misijních struktur, vzbuzoval u Afričanů velkou pozornost a úctu. Je dokumentován případ misionáře v Bagamoyo, který si svou kovářskou dovedností vysloužil pozornost zanzibarského sultána tak, že mu udělil právo vstupovat do jeho paláce kdykoliv a bez jakéhokoliv omezení. Byl to čas úcty krukodělné práci, které si lidé vážili, protože je a jejich rodiny dovedla uživit.

Přes tyto nesporné úspěchy nebylo ale snadné hlásat radostnou zvěst – Evangelium - a mít větší ohlas u domorodců. Snaha o pěstování křesťanských ctností se setkávala s odporem, zvláště tam, kde hraničila s odlišnými kmenovými zvyky a tradicemi. V některých oblastech se misie dokonce stávala výsledkem politických jednání. To platilo především o osmdesátých letech v království Bugando. Tím mnoho prvních misijních stanic činilo dojem, že připravují příští evropskou nadvládu. To není pro hlásání Evangelia nikdy dobré. Pavel a Mirjam Baldinských Misijní banka ubožáků agapembu@volny.cz (pokračování příště)

ZNÁTE HO ?

Asi jste také zaregistrovali evangelizační kampaň s tímto názvem. Fotku Ježíše ze stejnojmenného filmu můžeme nyní vidět v novinách i v městské dopravě, na letáčkách, které jsme dostali do poštovní schránky.

A nám, praktikujícím katolíkům, se automaticky nabízí na takto položenou otázku jasná odpověď. Ano, znám ho, vždyť jsem v Něj uvěřil. Ale při hlubším zamyšlení asi pocítíme, že Ho stále známe málo. Že i my potřebujeme „evangelizaci“, nové uvědomění si a prožití své víry, novou snahu o poznávání svého Boha a nové impulsy ve svém duchovním životě. Vždyť i nás Pán posílá, abychom byli lidmi, kteří mění běh dějin. Kteří pomáhají budovat Boží království, jsou „rybáři lidí“ (jak jsme o tom četli o 5. neděli v mezidobí). Máme být Ježíšovými pomocníky poslanými do celého světa.

V jedné písničce (z takové „evangelizační“ kazety) se zpívá: Pozdvihni ruce a chyt se nebe, Ježíšův pohled hledá i tebe. . . (Chyt se nebe, V. Hron, G. Gall, 1995)

Měli bychom dbát na to, abychom byli svým pohledem i životem upření na Ježíše, aby se naše pohledy mohly setkat. Abychom Ho poznali. (vz)

JAKÉ NÁSLEDKY MAJÍ NAŠE HRÍCHY A CO PŮSOBÍ ODPUŠTĚNÍ?

Můžeme si to obrazně ukázat na tomto příběhu:

Byl jednou jeden malý chlapec, který měl velmi špatnou povahu. Otec mu dal hrst hřebíků a řekl mu, že vždy, kdy se rozzlíbí, ať zatluče jeden hřebík do plotu vzadu za domem. První den chlapec zatloukl do plotu 37 hřebíků. Za několik týdnů se naučil kontrolovat svůj hněv a počet zatlučených hřebíků se postupně snižoval. Zjistil, že je jednodušší ovládat zlost, než zatloukat hřebíky do plotu.

Nakonec přišel ten den, kdy se chlapec ani jednou neroztloukl. Řekl to otci a ten mu navrhl, aby teď chlapec vytahoval jeden hřebík, když se celý den ani jednou neroztloukl. Dny mýjely a chlapec mohl po čase otci říci, že vplotě nezůstal ani jeden hřebík.

Tehdy otec vzal chlapce za ruku a zavedl ho k plotu. Tam mu řekl: „Udělal jsi dobře, chlapče, ale podívej se na ty díry vplotě. Ten plot už nikdy nebude takový, jaký byl. Když řekneš něco ve zlosti, tak to zanechá právě takové jizvy – jako když zabodneš do člověka nůž a vytáhneš ho. Nezáleží na tom, kolikrát řekneš «lituji», rána stále zůstává. Rána způsobená slovem bolí stejně jako fyzický úder.“

Obdobnou zkušenost má skoro každý člověk: i když dojde k odpuštění, něco vevnitř zůstává bolet. Ale to není celá pravda, protože naše slovo má moc nejenom zranit, ale i léčit. Jasně to říká ve své řeči sv. Augustin: „Varujte se tedy tvrdých slov. Jestliže přece vyjdou z vašich úst, neváhejte podat lék těmi ústy, kterými jste poranili.“ Je málo říci „promiň, odpusť“, kdyby zůstalo jenom utěcho slovo – a kdyby nenásledovala slova, která přinášejí a vyjadřují něco pěkného, která něco nového a dobrého vytvářejí. (A samozřejmě také skutky.)

Jako křesťané však máme kromě toho ještě jednu velikou možnost – Boží působení. Bůh je stále tvůrčí, působí nové a dobré věci. Mnohdy si to uvědomíme právě tehdy, když něco v životě pokázíme a bolí to; tehdy poznáváme, že právě z této zkušenosti vyrůstá naše vůle hledat dál, vytvářet a posilovat to dobré, co nás dál spojuje a drží pohromadě. Zvláště silné je toto Boží působení ve svátosti smíření, kdy Bůh vnáší – vmíří naše odvrácení se od špatného a rozhodného přilnutí k dobrému i klidem kolem nás – nově tvoří to, na co nemáme. Někdy zahlazuje „díry vplotě“, častěji ten plot „přetváří“ novým způsobem, takže to nové převáží nad bolestí, která tu zůstala. Je to nesmírně silné působení Ducha svatého, který opravdově působí v každé svátosti. (ze zpravodaje Zličovské farnosti)

OBRAZ

Když jsme doma zařizovali po svatbě domácnost, koupili jsme obraz. S duchovní tematikou, jak se do křesťanské rodiny sluší a patří. Z šerosvitu vystupuje tvář staršího muže, jak drží v náručí malé rozčuchané dítě. Téma natolik zřejmé, že jsme je vlastně doma nikdy s manželkou neprobírali a obraz roky visel na zdi a dotvářel rodinnou atmosféru. Až po létech, kdy jsem při nějaké příležitosti doma zmínil, že ... ten sv. Josef s Ježíškem ... jsem byl opraven, že se jedná o Simeona. Musím po pravdě přiznat, že bych vždycky čekal sv. Josefa na obraze mnohem mladšího, ale člověk většinou tyto poznámky na adresu umělce ztvárnění svých představ ponechává stranou.

Nějaký čas jsem tento svůj omyl nosil na pozadí povědomí, než jsem se dostal k tomu, abych po tom Simeonovi zapátral hlouběji. A když jsem domyslel, že se jednalo o člověka, který dostal od Hospodina zaslíbení, že nezemře dřív, než uvidí Spasitele; že se tedy nutně muselo jednat o významně zbožného a věrného člověka té doby, dostalo-li se mu takové cti; že šlo o člověka, jehož přímé a správné chápání smyslu života přesahovalo rozměry dané narozením a smrtí, a který tímto Zaslíbením žil; že se jednalo o člověka, který, veden Hospodinem, zkřížil cesty Josefa a Marie, a když se jeho čas naplnil v okamžiku spočinutí dítěte v jeho náručí, nežadoní o další prodloužení své pouti na této zemi, neprosí Hospodina o umožnění spatřit slávu Spasitele na zemi, ale Hospodinovi jeho zaslíbení sám připomíná a dychtivě ho pobízí ke splnění a dovršení: „Nyní můžeš propustit svého služebníka v pokoji, neboť mé oči uviděly tvou spásu“ ...

Simeon pochopil, prohlédl a bytostně toužil po boží náručí víc, než po vlastním životě. Tak prostě a tak veliké. Tohle všechno mi probleskne hlavou, kdykoliv se dnes na obraz zahledím, a věřte, že mně vždycky trochu zvlhnou oči ...

Tomáš Pavlů

JAZYK ZA TEBE BÁSNÍ A MYSLÍ

Pamětníci doby socialismu mi snad potvrdí, že i zcela průměrnému čtenáři tehdejších novin stačilo letmé přečtení titulku k tomu, aby dokázal celkem věrně předpovědět obsah celého článku. Podstatou totalitních režimů je úporná snaha zmocnit se celého člověka a to jak v rovině fyzického bytí, tak v rovině duševní a duchovní. Specifickou formou zotročování duše je cílené znásilnění jazyka, kterým je zpětně ovlivňováno lidské myšlení.

Pozoruhodným svědectvím o vzniku a bujení totalitního jazyka je kniha německého filologa Viktora Klemperera *Jazyk Třetí říše*. Autor, kterého jako žida zachránilo před smrtí pouze to, že měl německou manželku, sbíral svůj materiál dvanáct bédných let, ve kterých Hitler budoval svou tisíciletou říši. Čtenáři, který má vžité paměti dobu budování říše socialismu, mrazí nad knihou vzádech. Čte totiž těžká slova, která se na něj valila ze sdělovacích prostředků ještě docela nedávno – před 14 lety.

Každé lidské společnosti si vytváří svůj jazyk. Jsou-li úmysly společnosti čisté, bývá čistý i jazyk. Běda však, když za nás jazyk začne myslit po svém. Před šedesáti lety napsal Bruce Marshall knihu *Plná slávy*, ve které vložil do úst hrdinů příběhu mnohá nezapomenutelná ponaučení. Poslechněme si jedno z nich: „...Laikové si tak zvykli slyšet jisté fráze, které na ně dopadají z kazatelny, že teď dovedou sedět a poslouchat zcela netečně. Nebo, což je horšího, známá důvěrnost slov, jednotvárné řetězení zvuků v nich vzbuzuje lhostejnost knáboženských a dusí v nich jakoukoli touhu spolupracovat spospěvující milostí...“.

Přestože dnes nežijeme v totalitě, bylo by bláhové se domnívat, že snaha zmocnit se naší mysli pomocí jazyka již neexistuje. Naopak. Lze ji vystopovat téměř všude, reklamou na prací prášky počínaje a například rozpravou ve sněmovně konče. Aby za nás tedy jazyk nemyslel, ale abychom my mysleli dříve než jej použijeme, k tomu nám může pomoci i četba knihy Viktora Klemperera. Josef Cuhra Viktor Klemperer, *Jazyk Třetí říše*, LTI, poznámky filologovy Nakladatelství H&H Vyšehradská s.r.o., 2003

EVROPSKÉ AKTIVITY VE VÝCHODNÍ AFRICE 2

Henry Morton Stanley - cestovatel

Druhé misijní období 1800 – 1880

Zmiňované období je ohraničeno koncem života proslulého průkopníka a kazatele Afriky Dr. Livingstona. Smrt učinila z Livingstona britského národního hrdinu. Oslaben nemocemi a nedostatkem zásob umírá roku 1873 daleko ve vnitrozemí u jezera Bangweulu ve vesnici Chitambo. Tradice říká, že jeho věrní domorodí pomocníci mu vyřízli srdce a pohřbili je pod místním poradním stromem. Tělo částečně balzamovali a připravili na cestu kvýchodnímu pobřeží. Pak se vydali na několikaměsíční pěší cestu i s mrtvolou až do misijní stanice Bagamoyo o které byla a ještě bude vpříštích dílech řeč. Vpodstatě sledovali jednu zcest po které byli přepravováni otroci i snákladem bohatých arabských a afrických otrokářů, kteří svoje karavany pochytaných a týraných domorodců překládali v sousedství katolické misie na nízké přepravní loď pojmenované dhow, aby je dopravili na zanzibarský trh otroků. Ostrov Zanzibar je od pobřežní misie Bagamoyo vzdálen mořskou cestou asi 40 km. Zmisijní stanice bylo pak tělo naloděno a převezeno do Británie, kde bylo pohřbeno ve Westminsterském opatství.

Když se člověk setkává srůznými druhy současného otroctví i sebezotročování (*prostituce, drogy, gangy, náboženský terorismus apod.*) vybavuje se mu často právě okamžik, kdy jsme osobně stáli v Bagamoyo misii, na místě, kam bylo tehdy dočasně, do odjezdu lodi, tělo Dr. Livingstona umístěno. Dnes na tomto místě nestojí původní malá kaple, ale velký kostel postavený roku 1916.

Den donesení těla kazatele a cestovatele 24. 2. 1874 je popsán v záznamech misijní stanice (*Journal Bagamoyo Mission*) takto: *Skupina unavených afrických nosičů dnes vstoupila, za hlubokého mlčení, na pozemek misie. Nesené břemeno bylo umístěno u dveří kostela. Všichni nosiči stáli v uctivém tichu až do okamžiku, kdy se objevili Otcové misionáři. Potom jeden z nich vystoupil vpřed a řekl: „Mwili wa Daudi – Tělo Davida“.*

Bezprostředně potom vyslali misionáři loď ke svým představeným na ostrov Zanzibar a dali příkaz zhotovit rakev pro zesnulého. O pár hodin později bylo již tělo umístěno uvnitř kostela. Sem přicházeli ve velkém počtu propuštění otroci, pracující nebo bydlící v misii a okolí, mužové, ženy a děti, aby pozdravili tohoto velkého muže, který jim zasvětil celý svůj život.

Příklad jeho života i smrti nadchl hluboce národní vědomí Britů. Svým způsobem již tomuto výsledku předcházela také známý Livingstonův projev na Cambridžské universitě v roce 1857, který vzbudil ve své době velkou pozornost. Livingstone tehdy řekl: *„Prosím o přímou pozornost Afriky. Vím, že vpříštích letech zůstanu odříznut v této zemi, která je nyní otevřena. Nenechte ji opět zavřít. Vracím se zpět do Afriky, abych otevřel stezku obchodu a křesťanství. Dokonejte práci, kterou jsem začal. Zanechávám vám tento úkol.“*

Jedním z bezprostředních následků tohoto projevu bylo založení Universities Missions to Central Africa, které jsme si již také minule zmínili. Následovala nabídka finančních prostředků i rozsáhlé podpůrné pomoci. Livingstonovo nadšení pro „obchod a křesťanství“, tak sjednotilo náboženské i obchodní zájmy. Bylo hybnou silou misijním aktivitám v Africe. Rozšířilo jejich cíle a účel. Typickým projevem této politiky bylo založení tzv. Livingstonovy centrální africké obchodní společnosti panem Jamesem Stevensonem z Glasgowa. To si dalo do vínku dva cíle: Jednak podporovat misionáře v oblasti jejich kazatelského působení, jednak vyvážet slonovinu za ceny, které by podkopaly dominantní a prosperující arabský trh otroky. Misijním cílem Východní Afriky se od této chvíle stalo vnitrozemí.

Cestovatelé nebo agenti?

Život Dr. Livingstona a jeho prvotní kazatelský zájem se odvíjel v době dalších cestovatelů a objevitelů, kteří vycházeli často z odlišných základních pohnutek než on. Lákavé misijní geografické a vědecké zájmy nepochybně

ŽIJME TEDY PŘÍTOMNOST !

Žádný znás se nevyhne myšlenkám na budoucnost. Bylo by dobré, kdybychom se jimi nenechali zahltnout, znervóznit a nepropadli zbytečným obavám. Zítřek má dost svých starostí, zůstaňme tedy u dneška. Teď právě v tomto okamžiku Ti chci Pane odevzdat každou starost a obavu, každou svou myšlenku každou práci. Chci Ti poděkovat za zkoušku, kterou jsem úspěšně složil, za lidi vzaměstnání, za šťastný úsměv dítěte, za laskavé slovo lékaře, za povedený oběd, za zručně přituknutý hřebík.

Netvařme se, že jsme takoví ubožáci, kteří nemají za co děkovat. Všimějme si okamžiku, který právě prožíváme a vypusťme z hlavy myšlenky typu: co by bylo, kdyby... Někdy je to hodně těžké, třeba při rozpadu manželství, smrti či utrpení blízkého člověka. Ale neprobleškuje vtěchto našich úvahách hlavně slovíčko „já“? Co já si počnu, jak já to překonám? Není vtěchto stescích trocha sebelibosti, egoismu, sebestřednosti a nedůvěry k Bohu?

I přesto, že máme v Písmu mnoho citátů o tom, že se nemáme starat o budoucnost, že se nemáme bát, jsme nepoučitelní, krátkozrací a hlavně málo spoléháme na Boží milosrdenství a lásku. Bůh dopouští, ale neopouští.

A na konec jeden úsměvný výrok – Když chceš Boha pobavit, vyprávěj mu o svých plánech. HK

POZVÁNÍ ...

Na farní čaj či kávu zní týden co týden po nedělní mši sv. A musím říci, že je to milá příležitost nejen teď vzimě přijít ze studeného kostela do tepla – tedy nejen do vyhřátého sálu na naší nové faře, ale i do tepla lásky, se kterou nás hostitelé obsluhují.

Toto milé pozvání přijímá dost věřících, ale schází se stále stejní lidé. Tito lidé dovedli vyjít ze své anonymity a chtějí se s ostatními poznat. Je však mnoho lidí, kteří přijdou na mši sv. a pak rychle mizí. Samozřejmě to někdy nejde, čekáme třeba milou návštěvu či někam odjíždíme, musím však ze své zkušenosti říci, že je velmi milé blíže poznat lidi, které vidáme v kostele a se kterými si často podáváme pozdrav pokoje, ale o nichž nevíme jinak vůbec nic. Je to snad ostych, bázeň či pohrdání, že nikoho nepotřebuji ...?

Všichni víme, že nás křesťanů není mnoho, měli bychom se tedy poznávat, abychom vytvářeli opravdové křesťanské společenství. Pohled i úsměv známého člověka dovede pohladit a zintenzivnit naši společnou modlitbu knašemu milému Pánu.

M. Muchová

POZVÁNÍ DO KOŠÍŘSKÉ FARNOSTI NA DIVADELNÍ HRU

Srdečně zveme smíchovské farníky na divadelní představení Dny noci - poslední měsíce života sv. Terezie z Lisieux v sobotu 13. března 2004 po večerní mši sv., tedy asi v 18:15 do farního sálu kostela sv. Jana Nepomuckého v Košířích. Divadlo Miriam zde uvede představení hry Jana nebeského, kde vystoupí herečky Lucie Trmíková a Elena Strupková. Slova Žalmů, básně Bohumila Reynka a sv. Jana od Kříže zhudebnil Martin Dohnal a na housle bude hrát Jan Vrkoč. Představení potrvá cca 60 minut a vstupné bude dobrovolné.

Francouzský filozof Jean Guittou jako první vyjádřil přesvědčení, že sv. Terezie z Lisieux měla vlastně dvojí povolání, k rozjímavému životu i k poezii. V představení ji můžeme poznávat z pohledu obou těchto darů. Scénář napsaný na základě dochovaných deníkových zápisů sestry anežky přibližuje život sv. terezie v karmelitánské komunitě v Lisieux a současně se dotýkáme i jejího literárního odkazu. Dar básnické tvorby, schopnost vyjádřit nehlubší teologické pravdy několika větami se stává neuvěřitelně mocným nástrojem pro chválu Boha, jeho řádu a jeho vůle zde na zemi. Václav Plíšek

Kvůli tomu, na který vás dnes pozvu, nepotřebujete takřka vůbec nic, pouze platný cestovní pas. Stačí totiž, když si o víkend zakoupíte vlakovou jízdenku SoNe+ a vyrazíte. A kam že to tentokrát bude?

Do historického města na Dunaji vsousedním Německu, do Regensburgu. České dráhy od poloviny prosince minulého roku nabízejí zájemcům dvě varianty víkendové jízdenky SoNe+, tedy jakousi obdobu německé jízdenky Schönes-Wochenende-Ticket. První varianta, jízdenka SoNe+ za 130 Kč, platí celý den vsobotu nebo vneděli ve všech osobních vlacích vcelé síti Českých drah a vněmeckém příhraničí (podmínkou použití vNěmecku je pouze to, že jízdenka musí být vydaná u pokladny Českých drah, tedy elektronicky). Jízdenka SoNe+ za 360 Kč (právě na tu do Regensburgu pojedete) je zase určena pro jízdu vexpresích, rychlících a spěšných vlacích nejen vsíti Českých drah, ale rovněž také na tratích vněmeckém příhraničí. Na jízdenku SoNe+ za 360 korun tedy můžete cestovat nejen zPrahy do Regensburgu, ale navíc vás na ní může jet až pět, respektive maximálně dva

dospělí a tři děti do 15 let. České dráhy navíc nabízejí výhodné přímé spojení Prahy a Regensburgu. Rychlík 264 vyjíždí zPrahy hl. n. v7.50 h, (ze smíchovského nádraží v7.59 h) a do Regensburgu přijíždí ve 12.37 h. Vzhledem ktomu, že zpět se vlak vydá v17.22 h, máte necelých pět hodin na to, abyste dobře poznali město svíce než dvoutisíciletou historií. A nepotřebujete ktomu ani mapu města, centrum s dómem sv. Petra je totiž dobrým orientačním bodem viditelným už od nádraží.

Regensburg je staré historické město staré 2000 let. Už staří Keltové tomuto místu říkali Radasbona. Svého času zde stával vojenský tábor Castra Regina, v němž sídlila III. legie římského císaře Marka Aurelia. Regensburg také býval významným obchodním centrem, čile se odtud obchodovalo sPaříží, Benátkami či s Kyjevem. Regensburg navštívila i řada významných osobností, z nichž patrně nejvýznamnější je známý astronom Johannes Kepler, který tady také v roce 1630 zemřel.

Dominantou města je bezesporu gotický chrám svatého Petra stojící vmístech, kde kdysi stávalo několik menších kostelíků. Začátek stavby nejvýznamnější gotické památky Bavorska spadá do druhé poloviny třináctého století. Podle některých pramenů stavba začala v roce 1260, někde se však uvádí datum 1275 jako datum položení základního kamene. „Hrubá stavba“ gotického chrámu se nakonec protáhla na neuvěřitelných dvě stě let, věže chrámu a příčná loď pak byly dokončeny teprve „nedávno“, v letech 1859 až 1869, tedy 600 let od položení základního kamene. Věže dómu sv. Petra jsou vysoké 105 m. Vstup do chrámu je volný. Otevřeno je zde po celý rok od 6.30 h do 17 h (1. 11. až 31. 3.), respektive do 18 h (1. 4. až 31. 10.), v rámci prohlídky chrámu lze navštívit i Muzeum chrámového pokladu

VÝLET PRO NÁCTILETÉ

Pokud je vám -náct, chce se vám být spolu a lenost vám nebrání ujít pár kilometrů, **POJĎTE SPOLU NA VÝLET** v sobotu 20. března do Českého krasu (okolí Sv. Jana pod Skalou a Karlštejna)! Přijďte na sraz před kostelem sv. Václava v 11.45 hod. a pokud byste bez ní zemřeli, vezměte si sváču. Vrátime se do 19.00 hod. (tentýž den). A prosíme vás, vezměte nás s sebou! Hanežka Riglová a František Převrtil (těšíme se)

POZVÁNÍ NA POSTNÍ REKOLEKCI

Milí bratři a sestry, rád bych vás pozval na plánovanou postní duchovní obnovu, která se bude konat vsobotu 27. března na faře. Její začátek je plánován po ranní mši sv. (je však možné přijít již na farní mši sv. v7:30 a zahájit duchovní obnovu taktu), konec bude krátce po poledni. Během tohoto času budeme mít možnost setrávat vtiché modlitbě a rozjímat na základě podnětů zpřednášek. Také bude možné využít této příležitosti ke svátosti smíření před velikonočními svátky. Těším se na setkání svými. P. Ondřej Pávek

POZVÁNÍ NA KŘÍŽOVOU CESTU

Během postní doby se budeme každou neděli v17:00 hodin vkostele modlit křížovou cestu. Všichni jsou srdečně zváni krozjímání Kristova utrpení, které nám přineslo spásu.

UZÁVĚRKA PŘIHLÁŠEK – ŽIHLE 2004

Milí spolufarníci! Připomínáme, že uzávěrka přihlášek na farní prázdninový pobyt sduchovním programem „Žihle 2004“ byla stanovena na 31. března 2004. Přihlašovací arch je uložen vsakristii kostela sv. Václava.

Podrobnější informace o pobytu byly zveřejněny vúnorovém čísle Zpravodaje. Připomeňme si tedy jen nejpodstatnější:

Akce je určena pro jednotlivce i rodiny sděti. Proběhne letos již počtvrté vareálu školy vpřírodě v Žihle (dříve okres Plzeň-sever), tentokrát vtermínu 30.7. až 6.8. 2004 (od pátku do pátku). Předběžná cena pobytu je 2200 Kč, pro děti od dvou do pěti let 1600 Kč, děti mladší 2 let (bez stravy) zdarma. Duchovní program, jemuž budou věnovány dopoledne a večery, připravuje P. Ondřej Pávek; letos zvolil témata zprvního týdne exercicií sv. Ignáce zLoyoly. Po dobu duchovního programu bude zajištěno hlídání dětí. Případné dotazy rádi zodpovíme na telefonu 25156 2131. Radka a Petr Habánovi

UPOZORNĚNÍ FARNÍKŮM OD MBU:

- Misijní banka ubožáků srdečně zve všechny zájemce o promítání posledního videodokumentu zjejí misijní cesty v roce 2003 vTanzánii. Místem konání je farní budova ve čtvrtek dne 11.03.2004. Začátek je v18,30 hod. Délka konání přednášky bude cca. 1,5 hod. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.
- Dne 21.03.2004 bychom opět rádi uskutečnili akci Misijní koláč ve prospěch sbírky pro chudé africké rodiny voblasti naší misijní stanice. Budeme vděční za každou pomoc při pečení koláčů. Kontakt: Mirjam Baldínská, J. Plachty 27, Praha 5; tel: 257 316 545. Děkujeme předem.

PODĚKOVÁNÍ:

- Moji milí farníci, obvykle si člověk ani neuvědomuje, komu všemu vděčí za modlitby a pomoc, která jej životem provází. Proto bych chtěla na tomto místě vyjádřit své poděkování všem, kteří se mnou proti mojí malárii bojují na kolenou, a tak pomáhají mému uzdravení. Díky! Mirjam Baldínská